



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4128/2019
25.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Александар Мољац, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2179/19 од 05.06.2019. године, у седници већа одржаној 25.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2179/19 од 05.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 604/2017 од 20.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијени су приговор апсолутне ненадлежности и приговор стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име накнаде материјалне штете исплати износ од 11.415.044,41 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења, 20.03.2019. године, па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је део тужбеног захтева за исплату законске затезне камате на досуђени износ материјалне штете почев од 14.09.2018. године до 19.03.2019. године. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 483.750,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2179/19 од 05.06.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 604/17 од 20.03.2019. године у побијаном усвајајућем делу и делу одлуке о трошковима поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.

72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да је ревизија туженог недозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1 и 3), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 410. став 1. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 09.10.2017. године, а као вредност предмета спора означен износ од 12.777.600,00 динара. Поднеском од 13.11.2018. године тужбени захтев је смањен на износ од 11.415.044,41 динара, о ком је захтеву је одлучено првостепеном пресудом донетом 20.03.2019. године. Другостепена пресуда је донета 05.06.2019. године. На дан подношења тужбе 1 евро је износио 119,1859 динара па укупна вредност предмета спора износи 95.775,12 евра. Међутим, вредност предмета спора меродавна за оцену дозвољености ревизије одређује се према вредности главног захтева сваког тужиоца засебно, тако да вредност предмета спора побијеног дела за сваког тужиоца износи по 31.925,04 евра.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде у односу на сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**